

О нашем васкрсењу

Свети Макарије Велики

У тугама, у страдањима, у трпљењу, у вери, сакривена су обећања, и слава, и поседовање небеских добара, као што је плод сакривен у баченом у земљу пшеничном зрну, или у дрвету које, када се калеме, подноси извесну повреду или понижење. И тада се показује да одећа има лепоту, и славу и многоструки плод, као што вели и Апостол: „Кроз многе невоље ваља нам ући у Царство небеско". (ДА 14, 22). И Господ вели: „Трпљењем својим спасавајте душе своје" (Лк. 21, 19). И опет: „У свету ћете имати невољу" (Јн. 16, 33). Јер је потребан труд, ревност, трезвеност, велика пажња, ватреност и истрајност у молитви Господу, да бисмо се могли избавити од жеља за земаљским, да бисмо могли избећи замке и мреже сласти, олује света, налете злих духова, и тачно дознати са каквом су трезвеношћу и живахношћу вере и љубави светитељи још овде стицали небеску ризницу, тј. силу Духа у душама својим, која је залог Царства.

Јер, блажени Апостол Павле, изражавајући се о тој небеској ризници, тј. о благодати Духа, и описујући прекомерне невоље, и у исто време показујући шта сваки треба да иште и шта да стекне, вели: „Јер, знамо да, када се земаљска наша кућа тела разори, имамо зграду од Бога, кућу нерукотворену, вечну на небесима" (II. Кор. 5, 1).

Треба, дакле, сваки да се подвизава и труди помоћу свих врлина да стекне ону кућу и да верује да се она стиче овде. Јер, ако се разори наша кућа тела, ми имамо другу кућу, у којој би наставала душа наша. „Да се обучени, не голи нађемо" (II Кор. 5, 3), тј. не голи од општења и заједнице са Духом Светим, у Којем се једино може одмарати верна душа. Зато они који су у истини и сили хришћани, чврсто се надају и радују излазећи из тела, јер имају ону кућу нерукотворену, а кућа је ова — с и л а Духа која обитава у њима. Ако се разори кућа тела, они се не плаше, јер имају небеску кућу Духа, и ону нетрулежну славу, која ће у Дан васкрсења и прославити кућу тела, као што Апостол каже: „Онај Који је подигао Христа из мртвих, оживеће и смртна телеса наша Духом Својим Који живи у нама" (Рим. 8, 11). И још: „Да се и живот Исусов јави на смртном телу нашем" (II Кор. 4, 11). И још: „Да живот, вели, прождере оно што је смртно" (II Кор. 5, 4).

Подвизавајмо се, дакле, вером и добродетељним животом овде, да бисмо стекли ону одећу, да се не бисмо ми, обучени у тело, Онда голи нашли, јер иначе неће бити тада ничега што ће у онај Дан прославити тело наше. Јер, сваки, уколико се вером и марљивошћу удостоји да постане заједничар Духа Светога, утолико ће се и тело његово прославити у онај Дан. Оно што је сада душа сабрала унутра у себе, тада ће се открити и показати ван тела. Као што дрвета после зиме, када их изнутра загреје невидљива моћ сунца и ветрова, израстају и производе из себе као Одећу — лишће, цветове, плодове, а тако исто у то време из недара земље ниче пољско цвеће, и њима се покрива и Облачи земља, и трава као љиљани, за које Господ рече: „Ни Соломон у слави својој не обуче се као један од њих" (Мт. 6, 29).

Тако је за све богољубиве душе, тј. за праве хришћане, први месец — Ксантик, звани Април, који је дан Васкрсења, у који се силом Сунца Правде изводи изнутра слава Духа Светога, што покрива и заодева тела светих, она слава коју су имали унутра у душама сакривену. Јер, што душа сада има у себи, тада ће се то испољити на телу. Овај је месец, велим, први међу месецима годишњим. Он доноси радост свој твари. Он, раскрављујући земљу, облачи гола дрвета. Он доноси радост свима животињама. Он показује веселост свима. Он је за хришћане први месец Ксантик, тј. време васкрсења, у које ће се тела њихова прославити неисказаном светлошћу, која је још од сада у њима скривена, тј. силом Духа, Који ће им тада бити одећа, храна, пиће, весеље, радост, мир, украс, живот вечни. Јер, ће тада за њих Дух Божанства, Кога су се још од сад удостојили примити, постати целокупном лепотом светлости и небеске красоте...

Блажени Мојсије славом Духа, која је покривала лице његово, у које нико од људи није могао да гледа, показао нам је пример како ће се при васкрсењу праведних прославити тела светих оном славом коју се још сада удостојавају душе светих и верних имати унутра у себи, у унутарњем човеку. Јер је речено: „Ми који откривеним лицем (тј. унутарњим човеком) гледамо славу Господа и, преображавамо се у то исто обличе из славе у славу" (II Кор. 3, 18). Исто тако речено је за Мојсија: „Четрдесет дана и четрдесет ноћи хлеба не једе и воде не пи"(11 Мојс. 34, 28). Немогуће би било телесној природи да толико живи без хлеба, да се није хранила духовном храном, а овом храном још се сада душе светих невидљиво хране од Духа...

Треба, дакле, сваки од нас да се подвизава, да се труди, да упражњава све врлине, да верује и моли Господа да му унутарњи човек још сад постане учесник те славе, и да душа постане заједничар Духа, да бисмо, очистивши себе од мрље порока, и при васкрсењу имали у шта обући своја тела нага, да бисмо чиме имали покрити срамоту њихову, да бисмо их имали чиме оживотворити и на векове упокојити у Царству небеском, јер ће, као што вели св. Писмо, Христос сићи са неба и васкрснути сва племена Адамова, све од века уснуле, и разделиће их на два дела, и оне који имају Његов знак (тј. печат Духа), назвавши их Својима, поставиће с десне стране Себе. Јер, вели, „овце Моје слушају глас Мој" (Јн. 10 27) и „знам Своје и Моје мене знају" (Јн. 14). И тада ће се њихова тела за добра дела обући божанском славом, и биће испуњени славом Духа, коју су још овде имали у душама. И тако ћемо, прослављени божанском светошћу и узнесени на небеса на сусрет Господу, као што је писано „свагда с Господом бити" (I Сол. 4, 17), царујући с Њим у бескрајне векове векова.

А да ли ће при васкрсењу васкрснути сви делови тела? Богу је све лако, тако је и обећао. Но, људској немоћи и разуму ово изгледа као немогуће. Јер, као што је Бог, узевши прах и земљу, начинио природу тела као неку другу природу, несличну земљи, и начинио много врста твари, као што су — коса, кожа, кости и жиле, и као год што игла, бачена у огањ, мења боју и претвара се у огањ, али се природа гвожђа не уништава, него остаје, тако ће и при васкрсењу тела васкрснути, и „длака неће пропасти", као што је писано (Лк. 21, 18), и све ће постати светлосечно, све ће се у светлост и огањ погрузити и претворити, али не растворити се, као што неки говоре, и постати огањ, тако да не остане пређашња природа. Јер, Петар остаје Петар, и Павле — Павле, и Филип — Филип; сваки, испунивши се Духом, остаје у својој сопственој природи и суштини. А ако речеш да се природа растворила, онда више нема Петра или Павла, већ у свему и свуда Бог, и нити они који одлазе у геену осећају казну, нити они који одлазе у Царство осећају добротинство.

Замисли башту која има разноврсна родна дрвета — ту су крушка, јабука и виноград са родом и лишћем. Но, деси се да се и башта и сва дрвета и лишће претворе и промене у другу природу, и све пређашње постане светлосечно. Тако ће се и људи изменити при васкрсењу и сви ће чланови тела њиховог постати свети и светлосечни. Зато људи Божији треба да припреме себе за борбу и подвиг. Као што храбар младич на ударце који му се наносе одговара ударцима и издржава борбу, тако и хришћани треба да подносе невоље, и спољашње и унутрашње борбе, да би, подносећи ударце, побеђивали трпљењем. Где је Дух Свети, тамо као сенка прати гоњење и борба. Видиш како су Пророци, мада је у њима дејствовао Дух, увек били гоњени од својих сународника. Видиш како је Господ, Који је Пут и Истина, био гоњен не од другог народа, него од Својих, од Свога сопственот племена Израилјевог био гоњен и распет. Исто тако и Апостоли, јер је од времена крста Дух Утешитељ прешао и уселио се у хришћане...

Као што многи светилници, напуњени једним уљем, не дају често исту светлост, тако и дарови по различитим добрим делима имају различно светљење благога Духа. Или, као што у граду у коме живе многи становници, који употребљавају

један исти хлеб и једну исту воду, једни су — мужеви, други одојчад, једни — деца, а други — старци, и међу њима је велика разлика и несличност.. . тако размишљај да ће и, при васкрсењу мртвих, они који васкрсну, различитом славом бити прослављени и означени по вредности добрих дела, по заједници Духа Божјег, који је још овде обитавао у њима. То значе речи Апостолове „звезда се од звезде разликује у слави“.

Свака душа која се овде ревношћу и вером, по сили и несумњивости благодати, удостојила да се потпуно обуче у Христа, и која се сјединила са небеском светлошћу пречистог Лика, сада се у суштини поучава у познању небеских тајни; а у велики Дан васкрсења, и тело њено, прослављено тим истим небеским Ликом славе, и, као што је писано, узнесено на небеса (I Сол. 4, 17), и удостојено да постане сличнолико телу славе Његове, имаће вечно и сунаследно са Христом Царство...

Боголики образ Духа, који је још сада као утиснут у душе Светих, учиниће и тело њихово по спољашњости боголиким и небеским, а покривало светскога духа, које покрива душе порочних и грешних, и које је гордошћу страсти учинио - авај мени! - и сам ум помраченим и бестидним, показаће се и тело по спољашњости помраченим и испуњеним сваким срамом.

Превео: Авва Јустин (Ћелијски)

Преузето из Павославног мисионара бр. 174 за 1987. годину.